

רע"פ 8777/20 - שהירהגית נגד הוועדה המקומית לתכנון ולבניה -ירושלים

בית המשפט העליון

רע"פ 8777/20

לפני: כבוד השופט י' אלרון

המבקש: שהירהגית

נגד

המשיבה: הוועדה המקומית לתכנון ולבניה -ירושלים

בקשת רשות ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי בירושלים מיום 17.11.2020 בעפמ"ק 40129-11-20 שניתן על ידי השופטת ח' מ' לומפ

בשם המבקש: עו"ד פדל מרה

בשם המשיבה: עו"ד אריאלה בן אהרון

פסק דין

1. לפניי בקשת רשות ערעור עלפסק דינו של בית המשפט המחוזי בירושלים (השופטת ח' מ' לומפ) בעפ"ת 40129-11-20 מיום 17.11.2020, בגדרו נדחה ערעור המבקשת על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים (השופטד' מ' דמביץ) ב-בב"נ 5143-11-20 מיום 10.11.2020.

2. ביום 22.10.2020 הוציאה המשיבה צו הריסה מנהלי למבנה בגודל כ-36 מ"ר בשכונת ראס אל עמוד בעיר ירושלים (להלן: הצו והמבנה בהתאמה). זאת, על יסוד תצהיר מפקח מטעם הוועדה המקומית לתכנון ולבניה - ירושלים (להלן: המפקח) מיום 21.10.2020, שבו צוין כי בסיוור אשר התקיים במקום באותו יום נמצא כי הבניה האסורה טרם הסתיימה, וכי המבנה "לא היה ראוי לאכלוס", לשון התצהיר.

עמוד 1

3. ביום 2.11.2020 הגישה המבקשת בקשה לביטול הצו, שבגדרה נטען בעיקרו של דבר, כי הצוהוצא בניגוד להוראת סעיף 221(א) לחוק התכנון והבניה, התשכ"ה-1965(להלן: החוק), שכן המבנה מאוכלס על ידי המבקשת ושני בניה; וכי הוא ממוקם באזור המיועד למגורים על גבי קרקע פרטית, באופן המאפשר הוצאת היתר בניה עבורו בהמשך.

4. בית המשפט לעניינים מקומיים בירושלים דחה את הבקשה לביטול הצו, בקובעו כי "מוטל ספק רב בטענת המבקשת בעניין אכלוס בפועל של הבינוי" למעלה מ-30 יום לפני הוצאת הצו; וכי מכל מקום, לנוכח מצב המבנה בעת הביקור, הרי שלא ניתן לראות בו כמבנה "בר אכלוס" שעליו חלה ההגנה המיוחדת הניתנת לבית מגורים בסעיף 221(א) לחוק.

נוסף על כך מתח בית המשפט לעניינים מקומיים ביקורת על כך שהבקשה לביטול הצו כוללת "טענות סטנדרטיות מועתקות, חסרות יסוד משפטיאועובדתי".

לאור "נפסדות הבקשה", נקבעה המבקשת תישא בהוצאות המשיבה בסכום של 8,000 ש"ח.

5. בפסק דינו מיום 17.11.2020 דחה בית המשפט המחוזי בירושלים את ערעור המבקשת על החלטת בית המשפט לעניינים מקומיים.

נקבע כי לנוכח מצב המבנה בשלב שבו הוצא הצו הרי ש"לא הסתיימה העבודה האסורה" כמשמעותה בסעיף 221(א) לחוק. משכך, אף אם המבקשת ובניה התגוררו במבנה למעלה מ-30 יום טרם הוצאת הצו - לא היה בכך כדי להועיל לה.

6. מכאן הבקשה שלפניי, ובצדה בקשה לעיכוב ביצוע צו ההריסה.

בבקשה נטען כי ככל שנתר ספק בדבר מועד האכלוס, הרי שהדבר היה צריך לפעול לטובת המבקשת; כי המפקח אינו מוסמך לקבוע בתצהירו את התאמת המבנה לאכלוס; וכי מכל מקום המבנה היה מתאים למגורים על אף שחסרו בו רכיבים מסוימים.

לבסוף נטען, כי לא היה מקום להשתת הוצאות משפט על המבקשת לנוכח מצבה הכלכלי והמשפחתי.

7. הבקשה דנן הוגשה ביום 16.12.2020, ובו ביום הוריתי למשיבה להגיב אך לסוגיית ההוצאות שהושתו על המבקשת בבית המשפט לעניינים מקומיים. משביקשה המשיבה אורכה לשם הגשת תגובתה, הוריתי ביום 17.12.2020 על עיכוב צו ההריסה עד להכרעה בבקשת רשות הערעור.

בתגובתה שהוגשה היום, הודיעה המשיבה כי בנסיבות המקרה, היא "תסכים לביטול ההוצאות, לפני משורת הדין".

8. כידוע, רשות לערער "בגלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים שבהם מתעוררת שאלה בעלת חשיבות ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים להליך, או כאשר קיים חשש מפני עיוות דין או אי צדק קיצוני שנגרם למבקש (רע"פ 6389/20 איימן נ' מדינת ישראל, פסקה 7 (1.10.2020)).

חלקה של הבקשה העוסק בתוקפו של צו ההריסה המנהלי, אינו חורג מעניינה הפרטני של המבקשת, ואינו מעורר שאלה עקרונית המתאימה להתברר במסגרת ערעור שני.

זאת ועוד, משעה שאין מחלוקת על כך שהמבנה נבנה ללא היתר, ומשקבע בית המשפט לעניינים מקומיים כי אכלוס המבנה לתקופה של 30 יום לפני מועד הוצאת הצו - לא הוכח, הרי שאיני סבור כי עניינה של המבקשת מקים חשש לעיוות דין או אי צדק שבגינם יש להיעתר לבקשה למתן רשות ערעור בסוגיה זו.

9. עם זאת, כפי שהבהרתי לא אחת, הטלת הוצאות משפט על נאשם תיעשה במשורה ובמקרים חריגים בלבד. על כן, לא היה מקום להטיל הוצאות משפט על המבקשת המתגוררת במבנה עם שני ילדיה, אך משום שבקשתה לביטול הצו - אשר הוגשה על ידי בא-כוחה - כללה "טענות סטנדרטיות מועתקות" (וראו רע"פ 7215/20 זגורין עריית חולון, פסקאות 8-10 (3.11.2020)).

זאת, בפרט בהיעדר טענה כי המבקשת השתמשה לרעה בהליכי משפט או פעלה בחוסר תום לב כדי להאריך ולסרב את הדיון בעניינה (וראו גם ע"פ 591/79 אסיאסנ' מדינת ישראל, פ"ד לד(4) 253, 264 (1980)).

10. אשר על כן, אני מחליט ליתן רשות ערעור בסוגית ההוצאות בלבד, ולקבל את הערעור במובן זה שהוצאות המשפט שהושטו על המבקשת בפסק דינו של בית המשפט לעניינים מקומיים - יבוטלו.

יתר חלקי פסק דינו של בית המשפט המחוזי יותרו על כנם.

למען הסר ספק, הצו הארעי שעליו הוריתי בהחלטתי מיום 17.12.2020 - מבוטל בזאת.

ניתן היום, ה' בטבת התשפ"א (20.12.2020).

שׁוֹפֵט

